

حماسه منطقی!

دلایل فنی پیروزی ایران در
مقابل ولز

آنچه تیم ملی در مسابقه دوم مرحله گروهی جام جهانی روبه‌روی ولز انجام داد، اصلاً قابل مقایسه با بازی اول نبود. انگار بسران ایران تازه از خواب بیدار شده و جام جهانی برای شان تازه شروع شده بود. اما چه فعل و انفعالی به لحاظ فنی رخ داد که تیم ملی توانست در این جدال به برتری دست پیدا کند؟ اول از همه تصمیم درست کی‌روش برای بازگشت به خط دفاعی ۴ نفره بود. او برخلاف نبرد قبلی، دیگر دست از تجربه کردن کشید و با یک روش بازی امتحان‌پسند داده در مقابل حریف ظاهر شد. کی‌روش به روش به روش بازی ۴ دفاعی برگشت و مجید حسینی را در کنار مرتضی پورعلی‌گنجی در قلب دفاع قرار داد. او در سمت راست خط دفاعی بعد از نمایش ضعیف و ناامیدکننده صادق محرمی، رامین رضاییان را در ترکیب اصلی به زمین فرستاد و در سمت چپ نیز همچنان به میلاد محمدی اعتماد کرد. تیم ملی در جدال با ولز، ۳ هافبک میانی هم داشت. سعید عزت‌اللهی دفاعی‌ترین هافبک ایران بود، روی دست او در سمت راست احمد نور و در سمت چپ احسان حاج‌صفی بازی می‌کردند. در سمت راست خط حمله نیز کی‌روش قلی‌زاده را جانشین جهانخش کرد، سردار را در نوک به زمین فرستاد و طارمی را نیز در سمت چپ قرار داد. این روش بازی کاملاً برای تیم ملی جواب داد. نکته جالب در مورد این تیم، بالا بازی کردن همه نفرات به خصوص مدافعان بود که اصلاً با تاکتیک همیشگی کی‌روش همخوانی نداشت. ایران با یک روش هجومی و پرس از بالا بازی می‌کرد و بازیکنان تیم هم دوندگی زیادی در زمین داشتند. در مورد این نیمه، فقط یک نکته نگران‌کننده برای تیم ملی وجود داشت. پاس‌های قطری ولزی‌ها از سمت چپ تیم ملی، میلاد محمدی را به شدت تحت فشار قرار می‌داد. طارمی هم کمتر در دفاع به او کمک می‌کرد؛ موضوعی که موجب شد ولز در این نیمه صاحب یک موقعیت جدی برای گلزنی نیز شود.

در شروع نیمه دوم اما کی‌روش، ضدتاکتیک‌اش را آزمایش کرد. او برای پوشش دادن مشکل سمت چپ، سیستم بازی تیم ملی را ۲-۴-۴ کرد. در این روش، حاج‌صفی هافبک چپ شده بود و قلی‌زاده در سمت راست خط هافبک به میدان می‌رفت. طارمی و سردار نیز در نوک حمله حضور داشتند. همکاری این دو نفر، موقعیت‌های زیادی را برای تیم ملی درست کرد. کی‌روش در این نیمه ۲ وظیفه مهم به بازیکنانش داده بود. مهاجم‌ها وظیفه داشتند حریف را به شدت پرس کنند و برای این تیم تله‌پرس بگذارند تا توپ را به دست بیاورند. هافبک‌های میانی هم وظیفه داشتند با پاس‌های بلند در عمق دفاع حریف، دفاع ولز را با مشکل روبه‌رو کنند. هر دو اتفاق هم به‌خوبی رخ داد. ما هم در پرس عالی ظاهر شدیم و هم توانستیم به خوبی با پاس‌های دقیق و عالی برای مهاجمان مان موقعیت بسازیم. پاس عالی حاج‌صفی برای سردار، تیر دروازه حریف را به لرزه درآورد و پاس عالی علی‌کریمی برای طارمی، باعث اخراج گلر ولز شد. در حقیقت ایران به خوبی روی ضعف ولز دست گذاشت و به بهترین شکل ممکن از این اتفاق استفاده کرد. نتیجه این تصمیم نیز، پیروزی تیم ملی در لحظات سرنوشت‌ساز این جدال بود.

تیم ملی برنده شد، چون از دقیقه اول برای بردن به زمین رفته بود. چون نقشه فنی این کار را در جیب داشت و چون کی‌روش بعد از اشتباه‌های بازی اول، به سراغ لیبازاری نرفت و خودش را به دردسر نینداخت. او بر مدار منطقی حرکت کرد و یک حماسه منطقی برای تیم ملی ساخت. شاید این بهترین نمایش فوتبال ایران در همه ادوار جام جهانی بود؛ یک برتری کاملاً تکنیکی که به یک پیروزی فراموش‌نشده برای تیم ملی ختم شد. حالا همه منتظر بازی سوم تیم در این جام هستند. اینکه آیا مثل بازی دوم، بازیکنان روز خوبی را پشت سر می‌گذارند و با یک پیروزی می‌توانند صعود تاریخی تیم را رقم بزنند یا اینکه باید با جام و قطر خداحافظی کنند.

جادوی هجیوم

به جامانده از پیروزی بزرگ تیم ملی در برابر ولز و افزایش امیدها برای صعود به مرحله حذفی